

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Barbatianvs Conf. 31. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

jam poterat. Et verò ejulatus, & comploratio totâ urbe facta aures Imperatoris exoravit, factique pœnitens, censuit ipse hoc quoque ingens scelus esse, facere scelus voluisse. Interea principium Apostolorum species dormienti oblata vocare SILVISTRVM jussit, qui sanctiores illi thermas ostenderet. Vocavit, & Christianis undis lotus, lepram corporis animique exuit. Triumphum SILVESTRO mortuo anno ccc,xxxv. cœlum de-crevit. *Ex Baronio.*

Mittitur Virginis Filius, Filius Dei altissimi. Et jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioso sanguinis sui balsamo medeatur. Agnosce homo, quàm gravia sint vulnera, pro quibus necesse est Dominum Christum vulnerari. S. Bern. serm. 3. de Nat.

S. BARBATIANVS CONE.

31. Decembris.

BARBATIANVS Sacerdos Antiochiâ Romam venit, credo ut virtus viri, & prodigia facilius inde in orbem se diffunderent. Etenim cum sub adventum suum cœcum, alteramq; oculis laborantem puellam curasset, oculos omnium in se vertit: & cum servulum Imp. Valentiniani per scalas precipitè in pedes crexit, ipsum sibi Imperatorem devinxit. Igitur à Placidiâ Augustâ Ravennam deductus, auctor huic cœpit esse, ut D. Ioannis, quem Evangelistam dicimus, honori templum augustum moliretur. Persuasit, & ubi ad fastigium fabrica fuit deducta, ecce ipse Divus Ioannes Pontificali habitu insignis ædem sacrare visus est, & miraculi vestigium sandalium dextræ pedis Augustæ relinquere. Atque hoc templum, cum oculi totum se BARBATIANVS addixisset, mira-

miraculis pluribus decoravit. Nam cruce (familiari jam medicinâ) & strumam à collo nobilissimi adolescentis, & à matronâ sanguinis fluxum pepulit; atque hæc cum grata sæpius ad templum inviseret, sinistra suscipione ductus maritus, BARBATHIANVM in templo stricto ferro aggreditur. Sed manus, pes, lingua hominis tam diu in loco obriquerunt, dum facilis etiam in hostes medicus BARBATHIANVS precibus suis emollit. *Ex Ferrar.*

Multum meruit de nobis Deus, qui & immeritis seipsum dedit nobis. Quid enim melius se ipso dare poterat vel ipse? Ergo si Dei meritum queritur, illud est precipuum, quia prior dilexit nos, dignus planè qui redametur præsertim si advertatur; Quis, Quos, Quantumq; amaverit. S. Bern. de Dil. Deo

S. COLVMBÆ VIRG. MART.

31. Decembris.

Innocentis COLVMBÆ sanguinem qui fundere hodie potuit, an non rectè hunc accipitrem dixero? Fuit hic Aurelianus Imp. qui ubi Senonas (patriam COLVMBÆ) venit, illico in virginem castissimam involavit, prædamque filii amoribus servaturus, precibus, promissis, minis à Christi amplexibus virginè studuit avocare. Sed qui potuisset avelli, quæ his se tam arctè illigaverat, hederat? Ergo aut sacrificia, ait tyrannus, aut tute igne sacrificabere nec prius quam quem maxime amas pudorem Veneri litaveris. Risit ad illa virgo, ad hæc cohorrui. Nec mora, ad lupas abducitur; & ecce, Barucha juvenis princeps audaciæ & impudentiæ irrupit. Quid faceret inter ungues milvi COLVMBÆ? Gemit, & gemitus sordis
homi-